

Szkoła Główna Handlowa

Czysta woda - Niger

Autorzy:

Jakub Gałecki

Mateusz Wantuła

Warszawa
2020

1. Opis wyzwania projektowego (maks. 2000 znaków ze spacjami)

UE i jej państwa członkowskie są razem największym darczyńcą dla kontynentu afrykańskiego. Około 20 mld EUR rocznie w ramach pomocy rozwojowej jest kierowane do Afryki poprzez programy realizowane na szczeblu kontynentalnym, regionalnym i krajowym. Około 20 % tej kwoty jest zarządzane przez Komisję Europejską.

Oprócz konkretnych projektów finansowanych przez państwa członkowskie UE i Unię Afrykańską oraz ich instytucje działające na rzecz rozwoju, UE zapewnia specjalne wsparcie dla wdrażania partnerstwa za pośrednictwem dwóch głównych kanałów:

- The Pan-African Programme,
- The African Peace Facility.

Więcej informacji na temat współpracy UE i Unii Afrykańskiej można znaleźć na stronie internetowej <https://africa-eu-partnership.org>.

Najbardziej obszernym raportem na temat rozwoju poszczególnych państw i pomocy, która jest niezbędna można znaleźć w raporcie “Human Development Report 2019” przygotowanym przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju. Dodatkowo istnieje wiele innych organizacji, które skupiają się na problemach państw afrykańskich. UNICEF udostępnił raport “Akcja humanitarna na rzecz dzieci w Nigrze 2020”. Bank Światowy udostępnia publikację “Puls Afryki”, która skupia się na problemach ekonomicznych, przeciętnie 2 razy w roku.

W treści wyżej wymienionych raportów i publikacji można znaleźć wiele problemów, z którymi codziennie muszą walczyć obywatele krajów afrykańskich: niedożywienie, ograniczona edukacja, napięta sytuacja polityczna, odczuwalne efekty zmian klimatycznych, choroby zakaźne i wiele innych. W ramach naszego projektu skupimy się na problemie związanym z dostępem do czystej wody pitnej w Nigrze. Jest to kraj, w którym 2.9 miliona osób potrzebuje pomocy humanitarnej. Setki tysięcy dzieci i dorosłych nie ma dostępu do stabilnego źródła wody pitnej, które nawet jeśli istnieją, to napotykać na szereg przeszkód w zaplanowanym funkcjonowaniu.

2. Empatyzacja (maks. 1500 znaków ze spacjami)

Grupy interesariuszy wyzwania projektowego "Czysta woda – Niger":

- a. Bezpośrednie
 - i. Społeczeństwo Nigru – w szczególności dzieci, młodzież i rodzice
 - 1. w miastach
 - 2. na wsi
- b. Pośrednie
 - i. Unia Afrykańska
 - ii. Unia Europejska
 - iii. Instytucja pozarządowe w Nigrze
 - iv. Sektor prywatny
 - v. Sąsiadujące państwa

Rozwiązanie, które jest przedstawione poniżej zamierzamy kierować do społeczeństwa Nigru żyjącego na wsi. Ponad 83% (to prawie 18 mln) mieszkańców Nigru mieszka na wsi. Tylko 2% członków grupy ma stabilny dostęp do wody pitnej i miejsca na przygotowanie posiłku, 10% ma dostęp do prądu a 5% ma dostęp do Internetu. Rodziny należące do tej grupy zazwyczaj są wielodzietne z średnią 2,6 dziecka na matkę. Oznacza to, że populacja w Nigrze jest najszybciej rosnąca na świecie. Za to PKB per capita wynosi 400\$ per annum.

Poniżej jest przedstawiona Sani, 3 letnie dziecko, należące do tej grupy. Ma 2 rodzeństwa, jest wychowywana przez samotną matkę, która w trakcie ciąży przeszła przez malarię:

	<i>Imię:</i> Sani	<i>Wiek:</i> 3 lata
	<i>Cytat:</i> "jeżeli malaria mojej matki mnie nie zatrzymała, nic innego już mnie nie zatrzyma"	
<i>Kim jest:</i> Sani jest dzieckiem uchodźcy z Nigerii. Jej matka, Fatima ma 24 lat i trójkę dzieci. Musiała uciec dwa lata temu z Boko Haram w mieście Damasak, znajdującego się niecałe dwa kilometry od granicy z Nigerią. Aktualnie mieszkają w mieście Diffa.		
<i>Jaki jest jej cel:</i> znaleźć razem z rodziną odpowiednie miejsce do życia z bezpiecznym dostępem do czystej wody pitnej.		
<i>Jakie ma nastawienie?</i> Sani uważa, że wsparcie krajów rozwiniętych dla Afryki jest niezbędne, ale powinno być monitorowane i zabezpieczane tak, aby nie mogło zostać wykorzystane przez osoby trzecie.		

3. Definiowanie wyzwania (maks. 1000 znaków ze spacjami)

Pozamiejskie społeczeństwo Nigru (czyli w praktyce zdecydowana większość mieszkańców tego państwa) potrzebuje kompleksowego rozwiązania problemu z dostępnością wody pitnej, ponieważ jest to czynnik zupełnie podstawowy w kontekście praw człowieka, ale także możliwości rozwoju, w tym gospodarczego. Rozwiązanie tego problemu może wydawać się oczywiste ze względu na obecną obecność zdatnych do picia wód głębinowych pod większością powierzchni kraju. Jednak przy bardzo ograniczonych zasobach państwa zadanie to urasta do rangi niemożliwego do samodzielnego wykonania. Stąd też duża aktywność organizacji pozarządowych oraz misji humanitarnych na tym terenie.

Większość mieszkańców krajów rozwiniętych słyszała lub uczestniczyła w zbiórkach pieniędzy w celu budowy studni w państwach afrykańskich. Znacząca ilość funduszy została już zainwestowana ze zróżnicowanym skutkiem. Powodem tego jest ukryta złośliwość i złożoność problemu. Okazuje się, że samo wybudowanie sieci studni jest zaledwie początkiem rozwiązania problemu, gdyż od razu pojawiają się nowe wyzwania. Najważniejszym z nich jest awaryjność instalacji studni oraz koszty bieżącego serwisowania. Trudne warunki geologiczne w niektórych częściach Afryki wymagają budowania głębokich studni (nawet do 300 metrów), co wymusza stosowanie pomp mechanicznych, które mają określoną żywotność i wymagają okresowego serwisu, co jest kosztowne. Kosztyte mogą być pokrywane z równej, niewygórowanej opłaty za dostęp do wody lub ceny wody wydobytej za jej jednostkę. Taki system funkcjonuje w większości przypadków. Wymaga on jednak odpowiedniej administracji ze strony lokalnej społeczności. W praktyce, przy niedostatecznej kulturze obywatelskiej w większości krajów afrykańskich, w tym w Nigerze, jest to pole do nadużyć, wykorzystywania i przejawiania się nierówności rasowych i płciowych. Innym problemem jest przestępczość wokół wodny pitnej obecna w krajach afrykańskich. Pod tym względem Niger nie jest wyjątkiem – również tutaj często można się spotkać z dyskryminacją cenową lub ilościową, a także kradzieżami wody lub całkowitym przejmowaniem ujęcia przez grupy terrorystyczne lub przestępcze. Problemem pobocznym jest również mechanizm dystrybucji wody na danym obszarze – z oczywistych względów nie istnieje system wodociągów, które traktujemy jako absolutny standard w krajach rozwiniętych.

Efektom wprowadzonych rozwiązań powinno być instytucjonalne rozwiązanie problemu dostępu do wody pitnej, które będzie w stanie do samodzielnego podtrzymywania się bez potrzeby dodatkowych nakładów funduszy z zewnątrz.

4. Generowanie pomysłów (maks. 1500 znaków ze spacjami)

Proponowane pomysły wykorzystania środków z Unii Europejskiej w celu rozwiązania omawianego problemu podzieliliśmy na grupy, z których każda odpowiada na określoną wcześniej część problemu. Są one następujące:

1. Bezpośrednie finansowanie budowy nowych studni.
2. Rozwój kanałów dystrybucji wody pitnej:
 - 2.1. Budowa sieci wodociągów od studni tak, aby każda wioska miała dostęp do pitnej wody blisko swojego domu.

Jakub Gałeczki
Mateusz Wantuła

Projekt "Czysta Woda - Niger"

- 2.2. Zakup beczkowiezów oraz stworzenie przedsiębiorstwa, które by dystrybuowało wodę za ich pomocą.
3. Wspieranie rozwoju zaplecza technicznego i merytorycznego:
 - 3.1. Granty oraz kredytowanie dla firm zajmujących się naprawami i serwisowaniem studni.
 - 3.2. Fundusz pokrywający koszty bieżącej obsługi studni i koniecznych napraw.
 - 3.3. Finansowanie szkoleń i wspieranie lokalnej samorządności, która mogłaby podjąć się administracji źródła wody.
4. Dofinansowanie i pomoc w reorganizacji instytucji państwa Niger:
 - 4.1. Stworzenie i sfinansowanie specjalnej jednostki militarnej zajmującej się obroną źródeł wody przed przestępczością i zapewniającej równy dostęp do nich.
 - 4.2. Dofinansowanie i doradztwo przy reformie struktur policyjnych tak, aby przeciwdziałać przestępczości związanej z wodą pitną oraz zapewnienie do niej dostępu obywatelom było jednym z głównych jej zadań.
 - 4.3. Utworzenie specjalnej organizacji pozarządowej, która zajmowałaby się kontrolą i raportowaniem stanu studni, a także warunków dostępu do nich.

Na potrzeby tego projektu musimy wybrać jedno rozwiązanie, chociaż wiele z nich wydaje się być bardzo sensowne. Naszym wyborem jest dofinansowanie i doradztwo przy reformie struktur policyjnych w Nigerze. Mobilne jednostki policji będą w stanie skutecznie nadzorować wybudowane studnie, dzięki czemu społeczeństwo będzie mogło być pewne, że pozyskiwana woda będzie dostępna na sprawiedliwych warunkach i nie będzie podlegać działalności przestępczej.

5. Prototypowanie (maks. 2000 znaków ze spacjami)

Prototyp naszego rozwiązania widoczny jest jako osobna strona powyżej.

Podstawowym celem naszego prototypu jest zwiększenie dostępności wody pitnej w Nigerze w rozumieniu instytucjonalnym, czyli o wiele szerszym – zbudowane studnie należy na różnych polach utrzymać tak, aby mogły służyć lokalnym społecznościom przez wiele lat. Dofinansowanie i zreformowanie policji, a dokładniej wydzielenie specjalnego pionu kontroli ujęć wody pozwoli skutecznie bronić studni przed nieprawidłowościami wszelakiej natury. Z jednej strony przez bezpośrednią przestępczością, kiedy uzbrojone grupy przejmują studnie, a następnie kradną wodę lub wymuszają haracze, a z drugiej strony oddziały policji będą w stanie kontrolować bieżącą administrację danego źródła. Administracja najczęściej powierzona jest lokalnym strukturom o częściowo plemiennym charakterze, co przy niskim poziomie egzekwowania prawa w Nigerze może stanowić miejsce wielu nadużyć o charakterze dyskryminującym i przestępczym, nie mówiąc o potencjalnych zaniedbaniach. Sprawnie działająca policja pozwoli tego uniknąć.

Ocena zewnętrzna naszego projektu była pozytywna, jednak większość recenzentów wskazała na pewną wadę. Polega ona na zagrożeniu ze strony samej policji – nawet w krajach rozwiniętych takich jak USA, Francja czy Polska policja nie cieszy się najwyższym zaufaniem społecznym i jest oskarżana o wiele nadużyć. W związku z tym nie mamy powodów, aby sądzić, że w przypadku Nigru o niższym poziomie rozwoju społecznego będzie inaczej. W związku z tym nasz prototyp wymaga modyfikacji. Najlepszą jej formą będzie wzbogacenie rozwiązania o inną propozycję z listy zaproponowanych, tj. stworzenie specjalnej organizacji

pozarządowej. Miałaby ona jednak nieco inną formułę – jej podstawowa działalność opierałaby się na kontroli poczynań policji, obserwacji jej i sporządzania raportów. Oczywiście monitorowałaby też bieżący stan dostępu do wody pitnej w państwie, a także mogłaby być zaczątkiem struktur, które mogłyby uczyć lokalne społeczności, jak efektywnie zarządzać rezerwami wody i jaki model administracyjny czy finansowy wybrać. Taka organizacja składałaby się z obywateli Unii Europejskiej na stałych stanowiskach i byłaby kadrowo uzupełniana przez praktykantów z całej UE. Podlegałaby bezpośrednio konsulatom państw UE, którym składałaby raporty. Warunkiem sprawnego funkcjonowania jest doradcza rola i kontakt z władzami Nigru. Posiadałaby tylko funkcję raportującą i doradczą, co gwarantowałoby zaufanie społeczne i bezstronność, a jednocześnie pozwoliłoby uniknąć zarzutów o zbytnią ingerencję w sprawy wewnętrznie niepodległego państwa, jakim jest Niger.

6. Źródła wykorzystane przy projekcie

- 1) <https://www.unicef.org/niger/water-sanitation-and-hygiene>(dostępne 30.05.2020)
- 2) <https://www.unicef.org/niger/reports/humanitarian-action-children-unicef-niger-country-brief-2020> (dostępne 30.05.2020)
- 3) Human Development Report 2019, UNPD
- 4) <https://africa-eu-partnership.org/en> (dostępne 30.05.2020)
- 5) <https://pubs.iied.org/pdfs/17055IIED.pdf> (dostępne 30.05.2020)
- 6) <https://globalinitiative.net/water-smuggling/> (dostępne 30.05.2020)
- 7) <https://tradingeconomics.com/niger/rural-population-percent-of-total-population-wb-data.html>